

AT BEVÆGE SIG UD PÅ LÆNGERE STRÆK PÅ HAVET ALENE ER EN UDFORDRING. DEN TOG JAN QUIST OP, DA HAN SEJLEDE FRA KALUNDBORG TIL SKOTLAND OG HJEM IGEN. HER ER UDTUREN.

TEKST & FOTO JAN QUIST

SINGLE-HANDED OG NONSTOP

KALUNDBORG - SKOTLAND

En fantastisk forestilling på første række, hvor den store, blændende, røde sol umådeligt stille dykkede ned bag Hjem og slukkede verdenstagets lys med ét lydøst sug.

Min Diva 39 bakkede stille ud af båsen. Alt var på plads: livline, løbeliner på dækket, elektroniske kort med ruten, ekstra pc, oversigtskort i papir, tidevandstabel, proviant og vand til to uger. Det var onsdag aften den 5. juli 2006.

Det var en underlig fornemmelse, da Ultimate langsomt i somrervarmen vuggede ud gennem Kalundborg Fjord. Foran stævnen dér – langt ude i retning mod den brændende sol – lå 534 sømil til Skotland. Hvis det hele gik godt, regnede jeg med at kunne anduве den store havn i Peterhead efter cirka fem dage.

Endnu engang tænkte jeg udstyret igennem. Jeg vidste, at mange forsøg på længere nonstop-sejladser er blevet afbrudt eller har udviklet sig farligt alene pga. manglende udstyr, reservedele, ekstra vandforsyning, når det er gået hul på vandtanken eller andre små banale ting, som pludselig har en altafgørende betydning, når man er helt alene på havet i mange dage. Det vigtigste ved single-handed-sejladser er at ens fysik, biologi og psyke er i stand til kun at sove 10 minutter ad gangen, så det er muligt at holde behørigt udkik og trimme sejl, samtidigt med at man sover.

